

gang om året på konsistoriums foranledning en konference om universitetets forskningsvirksomhed, specielt med henblik på drøftelse af tværfaglige forskningsprojekter. Til disse konferencer udpeger hvert fakultets- eller fagråd en ligelig repræsentation af ansatte videnskabsmænd og studenter i et antal fastsat af konsistorium.

Stk. 3. Konsistorium kan til begge typer af konferencer invitere andre personer, som man mener vil kunne bidrage til drøftelserne.

Særlige bestemmelser.

§ 11. Undervisningsministeriet fastsætter nærmere regler for bestyrelsen af Københavns universitets zoologiske museum.

Ikrafttræden.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. september 1970.

Stk. 2. Lov nr. 73 af 7. marts 1952 om Århus universitet og § 2, stk. 2 og stk. 3, samt § 5, 2. punktum, i lov af 29. december 1862 om Det Kongelige Naturhistoriske Museums overgang til Københavns universitet m. m. ophæves.

Stk. 3. Staten overtager grunde, bygninger, inventar og samlinger, der tilhører eller er stillet til rådighed for den selvejende institution Århus universitet, med undtagelse af aktiver under de i § 7 nævnte fonde og legater.

Revision.

§ 13. Forslag til revision af denne lov fremsættes for folketinget inden udgangen af 1972. I dette forslag skal de øvrige personalegrupper indpasses.

Bemærkninger til ændringsforslaget.

I. Generelle bemærkninger.

Forslaget bygger konsekvent på en ligelig repræsentation af lærere og studenter.

En sådan model kan der rejses mange principielle indvendinger imod:

- Det har ikke meget med demokrati at gøre, at en lærers stemme tæller det 7-8-dobbelte af en students stemme.
- De øvrige grupper, der har universitetet som arbejdsplads, bliver kun mangelfuldt og vilkårligt repræsenteret.

— Studiernes og forskningens indhold bliver — selv inden for de rammer, der fastsættes af lovgivningsmagten — bestemt af to grupper, som vides at være meget skæve udsnit af befolkningen.

— Grupperepræsentationen fører til en polarisering, som nødvendigvis fremhæver mindre væsentlige modsætninger og derved tilslører eller endog fjerner interessen fra de afgørende modsætninger, som findes mellem på den ene side dem, der arbejder med højere uddannelse og forskning, og på den anden side dem, der i sidste ende bestemmer vilkårene og indholdet samt anvendelsen af uddannelses- og forskningsprodukterne.

Det skal imidlertid understreges, at disse indvendinger med endnu større ret kan rettes mod regeringens forslag.

Når VS har besluttet at stille ændringsforslag om en styrelseslov byggende på princippet om ligelig repræsentation, skyldes det især flg.:

— Forslagsstillerne nærer ingen illusioner om, at det lader sig gøre at oprette et ideelt fungerende universitet som en enklave i et i øvrigt klassestyret og profitdetermineret samfund.

— Det store flertal af studenterne står bag kravet om 50 pct. De gør det uden store forestillinger om „medbestemmelse“, endsige „demokrati“, men som et nødvendigt minimumskrav, hvis de blot skal opnå reel mulighed for kontrol. Enhver repræsentation under 50 pct. anser de med rette for gidselvirksomhed, som mange af dem helst er foruden. 50 pct. repræsentation indebærer vetoret for hver af grupperne og anses derfor i praksis for egnet til at understrege nødvendigheden af samarbejde. VS finder, at folketingets medlemmer bør have lejlighed til ved en afstemning at tage stilling til studenternes krav om kontrol, bl. a. i lyset af den seneste tids mange eksempler på en sådan kontrols berettigelse.

— Desuden finder VS, at det kan være fremmende for studenternes og for den sags skyld hele befolkningens politiske forståelse at se, hvordan tingets medlemmer, når det kommer til stykket, vil behandle sådanne minimale krav om kontrol.